

THE REDEMPTION OF SPEECH ACCORDING TO CHABAD, RAY SOLOVEITCHIK, BRESLOV AND RAY KOOK

Dry Bones

1)Zohar, Raya Mehemna, parsha Vaeira, translation from Rav Soloveitchik “Redemption, Prayer and Talmud Torah”

And Moses spake before the Lord, saying: “Behold, the children of Israel have not harkened unto me, how then shall Pharaoh hear me, who am of uncircumcised lips?” How did Moses dare say this? Had not the Holy One already promised him, when he said that he was not eloquent, that He “will be with his mouth” (Exodus 4, 10-12)? Or did the Holy One not keep His promise? However, there is here an inner meaning. Moses was then in the grade of “Voice,” and the grade of “Utterance” was then in exile. Hence he said, “How shall Pharaoh hear me, seeing that my ‘utterance’ is in bondage to him, I being only ‘voice,’ and lacking ‘utterance.’” Therefore God joined with him Aaron, who was “utterance” without “voice.” When Moses came, the Voice appeared, but it was “a voice without speech.” This lasted until Israel approached Mount Sinai to receive the Torah. Then the Voice was united with the Utterance, and the word was spoken, as it says, “and the Lord *spake* all these words” (Exodus 20, 1). Then Moses was in full possession of the Word, Voice and Word being united. That was the cause of Moses’ complaint (v. 23), that he lacked the word save at the time when it broke forth in complaint and “God spake to Moses.”⁴

2)שמונה הבצים ח:קלו

ערך הדבור הולך ומתגלה אלי. יוצא הדבור מהגלות שלו, מופיע הוא ברוממות קדושת ערכו, וכפי ערך הופעתו והגלותו, מתעלה כח התפילה והברכה. אור הרצון המקודש מתראה ע"י הארת התפילה, ורוח גבורה מפעם... והארת זיו

ארץ ישראל חוזר ומתעטר במעמקי הנשמה, לרומם כל גופלים ולאמץ כל נכשלים, באו אלי כל תשושי כח, ברוח ד' אחזקכם, במו פי אאמיצכם

3) Plato, *Cratylus* <https://ebooks.adelaide.edu.au/p/plato/p71cra/complete.html>

SOCRATES: ... But let me ask you, what is the force of names, and what is the use of them?

CRATYLUS: The use of names, Socrates, as I should imagine, is to inform: the simple truth is, that he who knows names knows also the things which are expressed by them.

SOCRATES: I suppose you mean to say, Cratylus, that as the name is, so also is the thing; and that he who knows the one will also know the other, because they are similars, and all similars fall under the same art or science; and therefore you would say that he who knows names will also know things.

CRATYLUS: That is precisely what I mean.

...

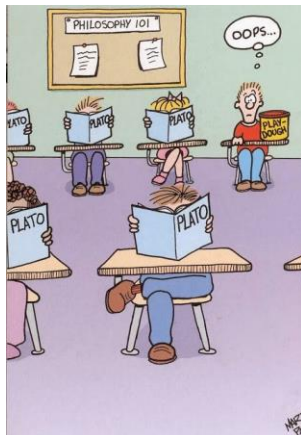
SOCRATES: Well, but do you not see, Cratylus, that he who follows names in the search after things, and analyses their meaning, is in great danger of being deceived?

CRATYLUS: How so?

SOCRATES: Why clearly he who first gave names gave them according to his conception of the things which they signified — did he not?

CRATYLUS: True.

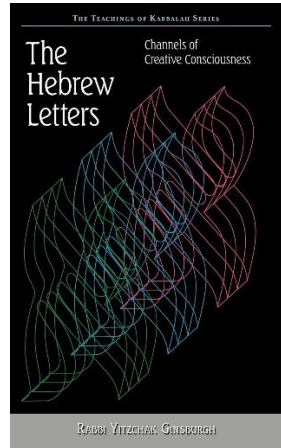
SOCRATES: And if his conception was erroneous, and he gave names according to his conception, in what position shall we who are his followers find ourselves? Shall we not be deceived by him?

4) תניא שער היחוד פרק א

וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד. וצריך להבין וכי תעלה על דעתך שיש אלהים נשרה במים מתחת לארץ שצריך להזהיר כ"כ והשבות אל לבבך. הנה כתיב לעולם ה' דברך נצב

בשמים ופי' הבעש"ט ז"ל כי דברך שאמרת יהי רקיע בתוך המים וגו' תיבות ואותיות אלו הן נצבות ועומדות לעולם בתוך רקיע השמים ומלובשות בתוך כל הרקיעים לעולם להחיותם כדכתיב ודבר אלהינו יקום לעולם ודבריו חיים וקיימים לעד כו' כי אילו היו האותיות מסתלקות כרגע ח"ו וחוזרות למקורן היו כל השמים אין ואפס ממש והיו כלא היו כלל וכמו קודם מאמר יהי רקיע כו' ממש וכן בכל הברואים שבכל העולמות עליונים ותחתונים ואפי' ארץ הלזו הגשמית ובחי' דומם ממש אילו היו מסתלקות ממנה כרגע ח"ו האותיות מעשרה מאמרות שבהן נבראת הארץ בששת ימי בראשית היתה חוזרת לאין ואפס ממש כמו לפני ששת ימי בראשית ממש וז"ש האר"י ז"ל שגם בדומם ממש כמו אבנים ועפר ומים יש בחי' נפש וחיות רוחנית דהיינו בחי' התלבשות אותיות הדבור מעשרה מאמר' המחיות ומהוות את הדומם להיות יש מאין ואפס שלפני ששת ימי בראשית

5) שפת אמת, פסח תרל"ב

וירד מצרימה אנוס עפ"י הדיבור. קשה כי מיד ששמע יעקב מיוסף ירד שמה. רק בדרך נראה לו השי"ת וא"ל אנכי ארד כו'. אבל נראה שהלך עבור יוסף. ואם כי ה' מן השמים. כל הדברים הם כך ומה אנוס עפ"י הדיבור. וי"ל עפ"י מ"ש זוה"ק וארא שהדיבור ה' בגלות במצרים. ונמצא כי ירידת ישראל למצרים והגאולה הכל ה' תיקון הדיבור. וזה אנוס עפ"י הדיבור. ופי' הדיבור הוא יוסף והמש"י. שבאמת ירד עבור יוסף למצרים. והיינו להיות עושין מעשרה מאמרות עשרת הדיברות. כמ"ש במ"א פי' זוה"ק הנ"ל שדיבור שהוא הכרת מלכותו ית' בכל הדברים. זה ה' נסתר בגלות. וע"י גאולת מצרים נודע גבורתו ית'

6) Rav Soloveitchik, "Redemption, Prayer and Talmud Torah"

1

This story is indicative, not only of the political slave of antiquity, but of slavery today, as well. Slavery is not only a juridic-economic institution of the past; it is also a way of life which is still a reality. The unfree man differs, existentially, from the free man: one may, existentially, be a slave in the midst of political and economic freedoms. To use Biblical term-

6. *Ibid.* 6:12.

inology, slavery constitutes a תהו ובהו existence.

What does the existential slave look like? How does existential *tohu va-vohu* express itself in daily life? There are two basic characteristics of which we may avail ourselves in identifying the slavish תהו ובהו existence in every era: 1) Anonymity; 2) Ignorance.

How does the anonymity of man express itself? In the tragic reality of being forgotten. The history of mankind is the history of countless millions of forgotten, nameless people, who have vanished into nothingness, along with their gravemarks (if any). Men come and go, like Peretz's Bontsche Schweig,⁷ without leaving a trace or making a mark. The anonymity which envelops man is part of the curse God imposed upon Adam. Man experiences his anonymity as a great loneliness.

If this is true of man in the past, it is certainly true of modern man. Urban life has contributed greatly to the anonymity and loneliness-experience of the individual. When Kohelet said:

כי בחשך בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה

"For he comes in darkness and departs in darkness and his name is covered in darkness."⁸ — he referred not only to the unknown timid soul, to the poor and meek, but to everybody: the great ruler, the daring warrior, the captain of industry and the famous orator. All of these people live in anonymity and darkness and are existentially peripheral, mute beings. All of us, no matter how popular, are people whose destiny consists in being forgotten.

2

Man is not only anonymous, but ignorant as well. Let me qualify: when I say that man is ignorant, I do not refer to his scientific achievements; in this area modern man is clever and ingenious. What man fails to comprehend is not the world around him, but the world within him, particularly his destiny, and the needs of which he is supposed to have a clear awareness.

Many would say that to accuse modern man of being unaware of his needs is absurd. The reverse, they would maintain, is true. Modern man is aware of many needs; in fact, there are too many needs which claim his attention. An entire technology is bent upon generating more and more needs in order to give man the opportunity to derive pleasure through the gratification of artificially-fabricated needs.

Though this assertion is true, it does not contradict my previous statement that contemporary man is unaware of his needs. Man is surely aware of many needs, but the needs he is aware of are not always his own. At the very root of this failure to recognize one's truly worthwhile needs lies man's ability to misunderstand and misidentify himself, i.e. to lose himself. Quite often man loses himself by identifying himself with the wrong image. Because of this misidentification, man adopts the wrong table of needs which he feels he must gratify. Man responds quickly to the pressure of certain needs, not knowing *whose* needs he is out to gratify. At this juncture, sin is born. What is the cause of sin, if not the diabolical habit of man to be mistaken about his own self? Let me add that man fails to recognize himself because he is man. As man, he was cursed by the Almighty, condemned to misuse his freedom and to lose his own self. In other words, adoption of a wrong table of needs is a part of the human tragic destiny.

The confusion about one's true needs is typical of man as man, without distinction of life-experience. Does the young man understand his basic needs? If he did, we would have no problem of crime, drugs and permissiveness in general. Is the middle-aged man oriented toward his real needs; does he know what is relevant and what is irrelevant to him? If he did, there would be fewer deaths from heart disease. Does the old man know what should and what should not matter to him? Let me speak for myself: I know that I am perplexed that my fears are irrational, incoherent. At times I am given over to panic; I am afraid of

death. At other times I am horrified by the thought of becoming, God forbid, incapacitated during my lifetime. One of my greatest fears is related to the observance of the Day of Atonement: I am fearful that I might be compelled, because of weakness or sickness, to desecrate this holiest of all days.

I don't know what to fear, what not to fear; I am utterly confused and ignorant. Modern man is, indeed, existentially a slave, because he is ignorant and fails to identify his own needs.

How can one redeem oneself from this kind of slavery? The redemption from Egypt was completely an act of the Almighty: liberty and speech were returned to the people by Him in an act of endless grace and benevolence:

ועברתי בארץ מצרים... אני ולא מלאך

"And I shall pass in the land of Egypt . . . I and not an angel."¹⁰ The case of existential slavery is, however, different: it is up to man, who is charged with the task of redeeming himself from a shadow existence. God wills man to be creator — his first job is to create himself as a complete being. Man, the mute being, must search for speech and find it, all by himself. Man comes into our world as a hylic, amorphous being. He is created in the image of God, but this image is a challenge to be met, not a gratuitous gift. It is up to man to objectify himself, to impress form upon a latent formless personality and to move from the hylic, silent periphery toward the center of objective reality. The attain full being. This can be achieved only through prayer:

or the monastic. For Judaism, need-awareness constitutes part of the definition of human existence.¹² Need-awareness turns into a passional experience, into a suffering awareness. *Dolorem ferre ergo sum* — I suffer, therefore I am — to paraphrase Descartes' *cogito ergo sum*. While the Cartesian *cogito* would also apply to an angel or even to the devil, our inference is limited to man: neither angel nor devil knows suffering.

Therefore, prayer in Judaism, unlike the prayer of classical mysticism, is bound up with the human needs, wants, drives and urges, which make man suffer. Prayer is the doctrine of human needs. Prayer tells the individual, as well as the community, what his, or its, genuine needs are, what he should, or should not, petition God about. Of the nineteen benedictions in our טעמיה

What is the structure of liberation through prayer? We find, upon analysis, that the process of redemption of the individual and the community through prayer is similar to the redemption from Egypt, as described by the Zohar. There are three stages: 1) No prayer at all — the silence of atrophy, the absence of a need-awareness; 2) An outcry, a voice, saturated with suffering and sadness; 3) The birth of the word, i.e., the birth of prayer through the word.

There is an obvious question: If the angel makes the baby forget everything he taught it, why did he bother to teach the embryo at all? The answer is again obvious. R. Simlai wanted to tell us that when a Jew studies Torah he is confronted with something which is not foreign and extraneous, but rather intimate and already familiar, because he has already studied it, and the knowledge was stored up in the recesses of his memory and became part of him. He studies, in effect, his own stuff. Learning is the recollection of something familiar.²⁹ The Jew studying Torah is like the amnesia victim who tries to reconstruct from fragments the beautiful world he once experienced. In other words, by learning Torah man returns to his own self; man finds himself, and advances toward a charted, illuminated and speaking I — existence. Once he finds himself, he finds redemption.

7) ליקוטי מוהר"ן קמא תורה קסג

לפעמים מנח הדבור ומוכן לצאת, ואינו יוצא דרך ספה פי אם דרך הערף [וממש אפשר לשמע כמה פעמים שהדבור אינו יוצא דרך ספה רק דרך הערף]

8) רב דוב זינגר, "פסח – פה סח מגלות הדיבור לגאולתו"

<https://bit.ly/2HWTXup>

גלות הדיבור היא תוצאתה הכואבת של העבדות. בנוסף לקשייו הפיזיים מאבד העבד את צלם האלוקים שלו, את יכולתו לדבר, לשוחח, להיות בקשר. העבדות שוללת ממנו את התקשורת הבסיסית עם אלוקיו, את יכולת הזעקה והתפילה ובמקביל מנתקת אותו מיכולתו לשמוע את הדיבור האלוקי, לשמוע את דברי האלוקים המכוונים אליו. הפסוק מתאר את העבד כ'מדבר' בעיניו בלבד "הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם עיני שפחה אל יד גברתה" העבד נושא את עיניו לאדונו בתחינה אילמת, מצפה שיפנה הוא אליו, אך הוא עצמו איבד את מסוגלותו לפנות ולדבר.

מצב של גלות הדיבור עלול להתרחש גם בין אדם לחברו. הדיבור האמור לבטא את רחשי לבם של הדוברים, מביע את קרבתם העמוקה ואת יכולתם לפנות איש לרעהו מתמצה למצער בתקשורת מצומצמת המיועדת לצרכים בסיסיים בלבד.

9) הרב דוב זינגר, מקור ראשון "המפגש הוא בשאלת אייכה"

<https://bit.ly/2FLslQ7>

אני חושב שלצד הטכנולוגיה שהתפתחה, יש בעולם רווח של תפילה. לאנשים יש מקום גם למיסטיות, לחיפוש אחר המופלא. בעיניי, יש יחס ישיר בין סוג השיח של בין אדם לחברו ובין סוג השיח של אדם עם אלוהיו. אחת הבעיות העיקריות בתפילה היא שאדם לא חווה בחייו הקשבה אמיתית. לא הקשיבו לו והוא לא הקשיב לאחרים. אם אדם זכה להיות קשוב, יש לו אופן לעמוד מול המקשיב האולטימטיבי. הוא יודע שהמילים שלו נשמעות. הבעיה של התקשורת היא לא חוסר הריכוז, אלא חוסר האמון במילים. המילים חדלו מלהיות מילים שיוצאות מן הלב ונכנסות אליו. הן לא נושאות על גבן את הרגש, את מה שהן אמורות לשאת. צריך לגאול את הדיבור, לחזור להאמין במילים. שכאשר אני אומר לך 'בוקר טוב', המילים אכן תישאנה את הברכה, והן לא יהיו ביטוי חלול. כשאדם לומד לדבר, להקשיב, לפנות, "הוא מפתח יכולת לעמוד מול אלוהים ולחוש את היכולת שלו להיות אדם שמקשיבים לו".

10) שמונה קבצים א: קנו

לרדת מעל הבמה ההיסטורית אפשר רק לעם אשר גמר את אשר החל. לחזיון רוחני אשר הוציא את כל הכמוס עמו לאור עולם. להתחיל ולא לגמור זהו דבר שאינו נוהג לגמרי במציאות. ההרגשה הפנימית, שהיא אדירה בקרבנו להעמדת קיום היהדות, בדעותיה ומעשיה, ביחד עם גויתה ואדמתה, נובעת היא מההכרה הכללית של הציבור שעוד רב ממנו הדרך לגמור את אשר החילוננו. התחלנו להגיד איזה דבר גדול, בינינו לבין עצמנו ובאזני העולם כולו, ולא גמרנוהו עדיין. הננו עומדים באמצע נאומנו, ולהפסיק לא נרצה ולא נוכל. לא נעזוב בשום אופן לא את ארחות חיינו הלאומיים ולא את שאיפותינו המופשטות, העולים מעל כל חוג פרטי, שהם יחד קשורים זה בזה, כשם שלא נעזוב את תקותנו לשוב להבנות ולהיות לעם על האדמה ההיסטורית שלנו כימי עולם. לא נוכל לעזוב את כל אלה. האידיאלים

המחיים את הכלל, אינם מכרים כ"כ איך הם תופסים מקום בחיים, אבל הם הם הנם המחיים את החיים כולם. כשהם מסתלקים נשמת החיים מסתלקת. לא נבהל ג"כ משום מה שאנו מגמגמים כ"כ במבטאנו כשאנו מדברים על דבר משא נפשנו. יודעים אנו שאין החסרון בבהירות הרעיון ואמתתו. האמת בקרבנו חזקה היא למדי, אבל עשירה היא כ"כ ושוטפת עלינו המון רעיונות, עד שאין אנחנו מסוגלים עדיין להסבירה בשפה ברורה. בשביל כך לא נסוג אחור. כמה שכח הדיבור שלנו ירשה לנו, נדבר ונסביר. בתוכיותנו אנו מבינים את הגיונינו. בהמשך הזמן יצא גם דיבורנו מהגלות הכבדה שהוא כבוש בה, ונוכל לדבר, לתאר ולהסביר במבטאים ברורים את אשר אנו מבקשים בהוייתנו השלמה. עד תור הזהב שהוא אמנם לא נחלל מעבודתנו, המעשית והרוחנית.

11) שמונה קבצים ב:קסא

מרגישים אנו את האילמות הרוחנית. הוי, כמה יש לנו לדבר, כמה גדולה היא מידת האור של הצדק והחכמה שאנו מוארים בה בתהום נשמתנו, אבל איך נגלה זה, איך נבאר, איך נהגה, איך נבליט גם קצה קצהו של זיו עליון זה, על זה סגורים השערים לפנינו. בתפילה אנו מקדימים, בתחן אנו דופקים, ברינה ושבח אנו נותנים קול, ונושאים משל והיגיון. שוקדים אנו על הדלתות, אולי ייפתחו כמלוא סדק של מחט סדקית לפנינו, וכל פיותנו יימלאו שטפי דיבורים, וכל לשונותינו ייעשו כנחלים זורמים נהרי נחלי דבש וחמאה.

